

L' H o r a p r e s e n t .LES POSICIONS CATALANES.

Al moment d'escriure aquestes ratlles la sort d'Europa està encara pendent. Pau o guerra?. Tan sols un canvi sobtat de darrera hora podria salvar la pau.

Mentrestant i abans ja d'una declaració de guerra, han passat a Europa fets d'importància transcendental. De tots, el més ple de conseqüències serà el pacte russo-germànic, sobtat però no sorprenent. De temps hom havia parlat de l'interès d'Stalin en fer-se amic de Hitler (veieu el sensacional article de l'ex-general rus Krivitski al "Saturday Evening Post" de Filadelfia el 15 d'abril del 1939).

Altrament, tampoc en el terreny dels principis polítics l'acostament russo-germànic és extrany, puix que els règims totalitaris i dictatorials tenen un fons i uns procediments comuns.

Aquest pacte ha contribuït a aclarir la situació. En relació a la guerra d'Espanya precisa que Alemanya i Itàlia no lluitaven contra el comunisme, amb el qual els nazis no han tingut ara escrúpol de pactar, sinó purament per llur interès en guanyar a la Península posicions estratègiques per una guerra futura. Catalunya en fou la víctima per la seva posició geogràfica favorable a França i Anglaterra.

En el camp polític el pacte russo-alemany, trenca la concepció dels fronts populars que els comunistes mateixos tan havien afavorit. En conseqüència, ressalta més que mai com a única doctrina substancialment diferent del totalitarisme, la democràcia.

L'actual aproximació nazi-soviètica responent a una idea fonamental de poder estatal absolut, confirma des d'un altre camp l'identitat entre franquisme i negrinisme, cara i creu de la mentalitat castellana. Enfront d'ella doncs, l'esperit democràtic català, extensiu de l'esperit europeu occidental, s'afirma novament.

Si la pau se salva a Europa els extremismes s'afebliran, i possiblement la política dels estats europeus occidentals evolucionarà més cap a formes moderades i democràtiques.

Si la guerra esclata restaran ben delimitats els camps, -democràcia i totalitarisme front a front.

La posició de Catalunya si s'encen la guerra és ben clara. Per les seves tradicions, lligams culturals i espirituals, situació geogràfica i propi interès en aconseguir la llibertat nacional, Catalunya no pot més que posar-se incondicionalment al costat de les democràcies. En aquesta posició tots els catalans ens sentirem units, els de dintre i els de fora de Catalunya, els d'Europa i els d'Amèrica.

Catalunya té una política interior i exterior pròpia que es desenvolupa i s'adapta a les circumstàncies de cada moment per sí sola i independentment de la política que l'Espanya de Franco pugui tenir.

En aquesta posició nacional els bascs i els gallecs ens acompanyen. Les causes nacionals d'aquests tres pobles són solidàries. En adoptar aquesta actitud nacional, ho fem tan sols pensant en Catalunya i la Llibertat.